

F. A vándortanösvény elcsomagolása, továbbadása

A vándortanösvény csomagolása

Elcsomagolás előtt minden játék esetében győződjünk meg arról, hogy minden része megvan-e, és ha nem, azt írják fel. Minden játéknak külön csomagolóegysége van (doboz, zsák, dosszié), amin a játék neve, sorszáma szerepel. Abba kell mindent visszahelyezni.

A becsomagolt játékokat azután rakják be a banános dobozokba. Ezt legszerencsésebb akkor elvégezni, ha a következő bemutató intézmény munkatársa megjelent, és együtt ellenőrizhetik a leltárt, ő is megtanulhatja, mi hogy néz ki, mi hová kerül. Nem csak egyféleképpen lehet mindent összecsomagolni. A banános dobozokban összességében picit több hely van, mint amennyire szükség van, ezért nem feltétlenül kell mindent olyan precízen berakni, mint ahogy az építőkövek férnek a fadobozukba.

A zászlóknak saját tokja van, abban kell őket szállítani, hogy sem azok, sem az autók ne sérüljenek.

A banános dobozok használatáról

Az egész munkában mindenkor szem előtt tartottuk, hogy lehetőség szerint környezetbarát megoldásokat alkalmazzunk, természetes anyagokat használjunk, és újrahasználjunk.

A banános dobozok egyre nagyobb népszerűségnek örvendenek Magyarországon is. Aki költözködik, jól megpakolja, és a fogantyúnál fogva könnyen cipeli. Aki különböző helyszíneken dolgozik, szerel, javít, az gépeket, eszközöket, anyagokat szállít így a kocsijában. Aki többféle anyagot raktároz, aki a nyári ruhát télen és a téli nyáron a pincében vagy padláson tartja, sok mindenki szereti a banános dobozokat, mert olcsók, erősek, könnyen rakosgathatók, és elférnek egy autó hátsó ülésén vagy a csomagtartójában. (A legjobban az mutatja a hasznosságukat, hogy nem is lehet őket ingyen megkapni a piacon.)

Mi megerősített, és színesre festett dobozokat használunk (ez praktikus: van piros, zöld, sárga sorozat). Reméljük itt ugyanolyan jól beválnak, mint nálunk otthon, a rokonunknál, az ismerős asztalónál, az egyesületi anyagok raktározásakor. (A banános dobozokat jóhiszeműen befestettük, de sajnos így tapadnak, nem mindig könnyű őket kinyitni. Legyenek elnézőek, kérjük.)

A vándortanösvény továbbadása

A Magyar Környezeti Nevelési Egyesület törekvése az, hogy mennél több helyen lehessen a vándortanösvényeket bemutatni, és mennél kisebb költséggel, fáradsággal történjék mindez.

Ennek érdekében találtuk ki azt a megoldást, hogy a készletet általában nem kell visszavinni Budapestre, hanem a bemutató intézmények egymásnak adják tovább. Olyan „turnékat” szervezünk, hogy a lehető legrövidebb távolságra lévő intézmények között mozogjon az anyag. A készletek mozgását figyelemmel kísérjük (e-mailek útján), és ha szükséges beavatkozunk. De ez a munka az intézmények és a munkatársaik önálló, felelős közreműködése nélkül nem lehet sikeres. Ezért a kölcsönző intézményeket is összekapcsoljuk

(e-mailek útján).

Oly divatos fogalommal *hálózatos szerveződésű együttműködésre* van itt szükség, mert nincs központi vezénylés. Ez egyébként nagyon megfelel Herman Ottó szellemének, aki egész életében önállóan működött, sok más emberrel együttműködésben.

Mi, nevelők, oktatók, a Vándortanösvény készítői és használói, egy csónakban evezünk. A mi együttműködésünkre ismét szeretnénk felhívni a figyelmet. Legyünk együtt gondos gazdái a lelkesen és szeretettel készült játék-sorozatnak! Ha elfogyna a gemkapocs, kérem pótolják. Ha fogytán van a szívszál (mert egyet csak egy gyermek vegyen a szájába), akkor pótolják pár darabbal. Az egyesületben ugyanezt megteesszük, amikor egy játék-sorozat visszaérkezik, de közben se legyen fennakadás.

És jótanácsot is adjanak továbbadáskor egymásnak, és e-mailen nekünk.

Leltár szerinti átvétel

A játékokról részletes leltár készül (lásd következő fejezet). Fontos, hogy az átvevő meggyőződjön a játékok épségéről, hiszen azzal, hogy aláírja a leltárt, egyben felelősséget is vállal érte. Ha valami sérült, elveszett, arról készítsenek feljegyzést, amit mindkét intézmény képviselője aláír.